

løber ud til Nytaar. Jeg haaber, at den højtærede Forsvarsminister nu vil benytte denne Lejlighed til at faa ordnet Forholdene deroppe, og at Staten saa, formodentlig i Samarbejde med Kommunen, vil ordne ogsaa Terrænet om Kronborg paa passende Maade, fjerne de Rædser, der er lavet der, og sørge for, at der ikke laves nye Rædser.

Om Handels- og Søfartsmuseet vil jeg gerne i Tilknytning til, hvad det ærede Medlem Hr. J. P. Larsen har sagt, gøre den Bemærkning, at det er fremkommet som Følge af et meget dygtigt, intensivt og interesseret Arbejde fra Musæumsdirektør Lunds Side. Jeg forstaaer ikke, at Helsingør ikke sætter Pris paa at have dette Museum deroppe. At det ikke nu er i en Stand, som er forsvarlig, skal jeg være den sidste til at nægte; men det ligger ganske simpelt i, at Museet ikke har Plads deroppe. Det har kun ganske faa Værelser og maa magasinere i Pulterkamre Ting, som burde udstilles paa passende Maade. Men det ser ud til, at det ærede Medlem Hr. J. P. Larsen lige saa lidt besøger Museet som Terrænet omkring Kronborg. Han fortæller nemlig, at der er en hel Række Nationers Flag hængt op derinde. Det er skam forkert. Der er ikke hængt andre end danske Flag op dér, saa dér maa det ærede Medlem have set forkert. Der er forskellige Rederes Handelsflag og saadant noget, men fremmede Nationers Flag findes der ikke. Jeg nævner i Forbigaaende, at jeg vilde ønske, at Helsingør By faar Øje paa, at der her er Grundlag for et interessant Museum, som har faaet Anerkendelse fra mange udenlandske Autoriteter. Der kommer af og til Kritik fra hjemlige Museumsfolk; men fordi man er en lærd og kyndig Mand paa det Museumsomraade, der ligger indenfor Prinsens Palæ, er det ikke sikkert, at man forstaaer sig paa, hvad der har Interesse for Handel og Søfart.

Medens jeg er ved Museer, vil jeg sige et Par Ord om vort zoologiske Museum. Det lider som de fleste andre af vore Museer meget under Pladsmangel. Forhaabentlig kommer der Tider, hvor der kan blive Raad til et nyt Museum for disse Samlinger, der er af overordentlig stor Værdi. Jeg nævner blot, at Udbyttet af „Ingolf“s Togt, som, saa vidt jeg husker, blev foretaget 1905, ligger endnu ganske ubearbejdet i Magasinerne paa zoologisk Museum. Det er et ganske urimeligt Forhold. Jeg vil gøre ærede Medlemmer opmærksom paa, at der for Tiden forefindes en lille Specialudstilling i Dr. Mortensens Afdeling, som viser, hvor fortrinligt et saadant Museum kan ind-

rettes, og hvor fortrinligt det sikkert vilde blive indrettet, hvis der var Plads og Mandskab nok. Denne lille Specialudstilling er lavet i et Par Værelser, og jeg vil anbefale Tingets ærede Medlemmer saavel som Publikum at gaa hen og se den; den er vist aaben til hen imod Nytaar og er ganske overordentlig interessant. Jeg har glædet mig saa meget mere ved at se den, som den er Resultatet af, at en ung Videnskabsmand er blevet ansat, en Ansættelse, som vi, da Normeringsloven var til Behandling i Lønningssudvalget, havde adskillig Vanskelighed ved at faa ført igennem. Han blev til sidst ansat, og allerede nu kan paa Museet det store Publikum se de overordentlige Resultater af hans Arbejde. Man faar at se, hvordan et saadant zoologisk Museum virkelig bør indrettes for at være baade til Vejledning for Publikum og dog tillige egnet til at tjene videnskabelige Formaal. Jeg anbefaler i høj Grad den lille Udstilling til Besøg.

P. Munch: Den højtærede Justitsminister rettede en Appel til mig i nogle korte Bemærkninger, han forleden Dag havde Lejlighed til at gøre, og jeg skal ikke sidde denne Appel overhørig, men svare paa de Ord, han henvendte til mig. Den højtærede Justitsminister holder meget af at optræde som den stærke, store Helt, den kraftige Betvinger af alle onde Magter i Danmark. Det er den Rolle, han sædvanlig optræder i. Ved denne Lejlighed havde han valgt en anden Rolle, en meget beskednere; han var den uskyldige og fromme Efterligner af den Forgænger, om hvem hans Tanker altid synes at kredse; og i denne Tale var det, at han gav Svar paa nogle Bemærkninger fra det ærede Medlem Hr. Stauning. Jeg tror, at dette Svar kunde have været givet paa en helt anden Maade. Det ærede Medlem Hr. Stauning spurgte om en ganske bestemt Ting, nemlig om den paastaaede Indretning af nogle Automobiler til Anvendelse for Kuglesprøjter, og jeg tror, at den højtærede Justitsminister vilde have tjent Sagens Oplysning ved at give kort og klar Besked om, hvorvidt der var sket noget saadant, som det ærede Medlem Hr. Stauning nævnte, eller det ikke var sket.

I Stedet derfor opførte den højtærede Justitsminister, jeg tør maaske sige, et større Nummer ved at give en Skildring af Begivenheder under et tidligere Ministerium, lagt til Rette paa en saadan Maade, at alt dette var egnet til et eneste Formaal, det at være Led og Redskab i den lille